

Sygn.akt II Cz 204/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO W. Damaszkowski/spr./

Sędziowie: SO J. Jakubowska

SO M. Lechowska

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 r w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w J.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia strony pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze zawartego w nakazie zapłaty

z dnia 7 grudnia 2012 r. sygn. akt I Nc 662/12

p o s t a n o w i a: zmienić rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze w dniu 7 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn.akt I Nc 662/12 w ten sposób, że nie obciążać strony pozwanej kosztami procesu na rzecz powoda.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze nakazem zapłaty z dnia 7 grudnia 2012 roku wydanym w postępowaniu upominawczym zasądził od strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. na rzecz powoda R. K. kwotę 1510 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 grudnia 2011 r. oraz kwotę 624,50 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W zażaleniu pozwana nie kwestionując istnienie roszczenia głównego zaskarżyła rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty i zarzuciła nieuzasadnione obciążanie jej tymi kosztami powstałymi w wyniku celowego podziału przez powoda długu, co miało przynieść powodowi uzyskanie wyższych kosztów procesu. W ocenie skarżącego stanowi to nadużycie prawa i nie powinno korzystać z ochrony. Na tej podstawie skarżący wniósł o odstąpienie na podstawie art. 101 kpc i art. 102 kpc od obciążania go kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażaleniu nie sposób odmówić słuszności.

Powołany przez skarżącego przepis art. 102 k.p.c. upoważnia sąd w wypadkach szczególnie uzasadnionych do zasądzenia od strony przegrywającej spór tylko części kosztów albo do nieobciążania jej w ogóle kosztami.

Przewidziane w nim reguły stanowią odstępstwo od ogólnej zasady powiązania obowiązku zwrotu kosztów z wynikiem procesu i urzeczywistniają zasadę słuszności. Powołany przepis nie konkretyzuje co należy rozumieć pod pojęciem „wypadków szczególnie uzasadnionych”, a ich kwalifikacja i ocena pozostawiona jest sądom. Orzecznictwo Sądu Najwyższego wielokrotnie in concreto wypowiedziało się o sytuacjach faktycznych oraz prawnych, które mogą stanowić podstawę zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. aczkolwiek każdorazowo sąd rozstrzygający spór powinien się kierować własnym poczuciem sprawiedliwości.

Jak wynika z przedłożonych przez stronę pozwaną załączników w postaci odpisów nakazów zapłaty wydanych w innych sprawach powód dotychczas dochodził od spółki (...) należności głównej w wysokości około 20.000 zł rozdrabniając roszczenie i dokonując jego cesji na inne osoby blisko z nim związane. Występowano z 15 sprawami w postępowaniu nakazowym lub uproszczonym i uzyskano zwrot kosztów w wysokości 8242 złote.

W ocenie Sądu Okręgowego można za szczególne okoliczności uznać fakt, że wierzytelność główna została podzielona na kilku wierzycieli i każda z nich była odrębnie dochodzona. Należy przy tym zauważyć, że roszczenie było bezsporne i uznane przez pozwaną spółkę. Gdyby bowiem powód w jednym postępowaniu dochodził roszczeń w kwocie do 50.000 zł uzyskałby zwrot kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 2400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz poniósł i uzyskał zwrot jednej opłaty od pozwu.

Podział wierzytelności, od strony materialnoprawnej niewątpliwie jest dopuszczalny, a następne jedynie częściowe jej dochodzenie przez wierzycieli powoduje nie tylko zwiększenie zakresu pracy wymiaru sprawiedliwości oraz społeczny wzrost kosztów jego funkcjonowania, ale również stanowi znaczące obciążenie dla pozwanej, która roszczenia głównego nie kwestionowała. Tymczasem niewątpliwie nie było przeszkód, aby jednym powództwem dochodzić jednego całego roszczenia.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 sierpnia 1981 r., II Cz 98/81 (OSNCP 1982/2-3/36) można uznać za sprzeczne z zasadami słuszności i nie obciążać pełnymi kosztami strony przegrywającej sprawę – żądanie zapłaty kosztów procesu zgłoszonych przez przeciwnika, który swym niewłaściwym postępowaniem wywołał proces i koszty połączone z jego prowadzeniem.

Z powyższych względów na podstawie art. 386§1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc. w zw. z art. 102 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w nakazie zapłaty podlegało zmianie jak na wstępie.